

Бог і непримиримість

Юрій Липа

Ми – Нація, сузір'я мільйонів,
Ми – серце воль, ми – буйна кузня сили,
Що розсипає блиски, що як громи-стріли,
І думці не догнать тих громів-перегонів, –
Ми – Нація, сузір'я мільйонів!
Від нас, звиваючись, ростуть залізні руки,
Бескиди торсають, глухі лани зорали,
І дзвінко б'ють сусід у груди мідні, –
Ми – Нація! Злились усі хорали,
Ми – Нація! Усі – в один побідний!
Куди завзятих лиць полив'янії лави,
Куди женетеся під прапорами слави?
Ми – Нація! Ми килими колоній
Розкидали йдучи, верховодимі шалом.
Глухі в нас – шоломи. Мечі нам – як долоні.
Бог і Непримиримість! – Ми ж є Божим валом!
(1921)